

gift. Der er jo ikke Tvivl om, at den store Tilstrømning af Mennesker og af Køretøjer medfører Slid bl. a. paa Landevejene, og jeg synes, at det er en ret naturlig Ordning, naar der overhovedet skal betales en Afgift, at de paagældende Kommuner da faa en Del af Afgiften. Naar der altsaa i det hele skal lovgives paa dette Omraade, finder jeg, at de Hovedbestemmelser, som Lovforslaget indeholder, kunne være acceptable.

Derimod kan jeg i meget være enig med det ærede Medlem, naar vi komme til § 5. Det er jo klart, at et Forbud af denne Natur i og for sig vil være ganske overordentlig vanskeligt at redigere, og lige saa vanskeligt, som dette vil være, lige saa let vil det være at underkaste et saadant Forbud en ret knusende Kritik, saaledes som det ærede Medlem har gjort. Jeg kan ogsaa erkende, at rent juridisk set kan hans Kritik være berettiget, thi Ordene lod sig ganske sikkert fortolke paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort. Nu have vi imidlertid hørt af den højtærede Finansminister, hvad jeg for øvrigt ogsaa kunde sige mig selv i Forvejen, at Meningen, om den end ikke kan anses for at være særdeles tydelig udtalt, er den, at det kun er den, som arrangerer Spillet, der ere underkastede de Straffebestemmelser, som her ere fastsatte. — Men selv om man gaar ud deraf, er jeg nærmest tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) om, at det vistnok vil være det heldigste at lade Bestemmelsen udgaa. Thi jeg er ganske overbevist om, at hvorledes den end bliver redigeret, og selv om samtlige Jurister ville slaa sig sammen for at redigere den, ville de ikke opnaa det Formaal, her er tilfjeldet; det vil ikke lykkes. Thi hvorledes man end indretter det, vil denne Bestemmelse kunne omgaaes, og den vil blive omgaaet, og der vil ikke opnaas noget ved den hele Sag. Derfor er jeg nærmest tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigst at lade denne Paragraf ganske gaa ud. I øvrigt mener jeg ogsaa at kunne anbefale Lovforslagets Fremme uden Udvalg.

Oct. Hansen: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, havde Ret, naar han sagde, at jeg er i Uoverensstemmelse med mig selv, fordi jeg her holder paa, at man ved en offentlig Lejlighed, hvor det

navnlig er det offentlige Politiet, der skal give Tilladelsen — var det et Bæddeløb, hvor der ikke var Afgang for Publikum, navnlig ikke mod Betaling, kunde man jo betragte det som en privat Affære — kan nedlægge et Forbud mod visse Foranstaltninger, der i og for sig ere af en noget mislig Karakter. Det er ikke i Uoverensstemmelse med det, som jeg talte om forleden Dag, hvor det drejede sig om, at Politiet blandede sig i Transaktioner Mand og Mand imellem, fordi de erkendes af Lovgivningen for at være ulovlige og blive forbudte; — det ærede Medlem sigtede vistnok til det samme, som jeg her tænker paa, nemlig mine Udtalelser om Køb og Salg af Præmieobligationer. Det er ikke min Mening, at man paa nogen Maade skulde gaa saa vidt overfor disse Bæddeløb, at det skulde erklæres for strafbart at indgaa Bæddemaal med Vengeindsats. Have Folk Lyst til rent privat at vædde for eller imod en Deltager i Bæddeløbet, skal det naturligvis være dem tilladt. Det er den offentlige Foranstaltning, en Foranstaltning af Bestyrelsen, sanktioneret af Politiet og Finansministeriet, som jeg synes, jeg godt kunde gaa med til at forbyde. — Jeg antager imidlertid ikke, at der er Stemning, hverken i dette eller i det andet Ting, for at stride til et saadant Forbud, og jeg skal derfor ikke dvæle længere ved den Side af Sagen.

Derimod maa jeg gøre nogle Bemærkninger overfor det Forbud, som den højtærede Finansminister og til Dels ogsaa det ærede Medlem, der nu satte sig, opstillede for at lade Kommunen, og navnlig Amtskommunen, faa Del i Profitten. Man siger, at det volder jo Politiet Ulejlighed. — Hvad nu denne Ulejlighed paa selve Bæddeløbspladsen angaar, da honorerer den vedkommende Bestyrelse jo Politiet, endogaa ganske rundelig. Det er blevet oplyst i det andet Ting, at ved Bæddeløbene ude paa Gremifageplænen betales der ca. 1,500 Kr. eller noget saadant til Politiet. Politiet bliver altsaa godt honoreret; Politibetjentene ere vist meget glade ved den Ekstrafortjeneste, og naar de faa en saadan Ekstrafortjeneste, behøver deres faste Løn naturligvis ikke at være saa høj. Paa dette Punkt forvoldes der altsaa ikke Kommunen eller Amtsrådskredsens nogen Udgift. — Men, siger den ærede Minister, der er en Sammenstemning,